

Vasile Grunea

Ez egy elég sikerült képem, szebben mutat be, mint amilyen vagyok az életben. A kép hátára ez van írva: ?Mindenkinek szeretettel, László (Öcsi), 1946. november 6-án?. Mindenki Öcsinek nevezett engem akkor. De érdekes, hogy az írás a képen az édesanyám írása, nem az enyém. November 25-én születtem, tehát ez egy olyan kép, amiből több példányt csináltak, és biztos sok ismerősnek és rokonnak elküldtem. 1946-ban 20 éves voltam. Én 1945-ben leérettségiztem, 1946/47-ben egy évig Marosvásárhelyen jártam az orvosin, aztán nem tetszett a banán, és otthagytam, átjöttem Kolozsvárra a történelem fakultásra. 1948-ban elkezdtem az újságírói pályát, amit máig csinálok. Még diák voltam, és írtam a brassói helyi lapban, a ?Drum Nou?-nál [Új Út] ifjúsági témájú cikkeket. Kolozsváron megismerkedtem egy ismertebb költővel, Toma Gheorghe Maiorescuval, aki szintén zsidó. Resicából jött ide, Kolozsvárra (most Bukarestben lakik), több

könyvet is írt. A ?Lupta Ardealului?-nál [Erdély Harca] dolgozott, ami egy kommunista napilap volt, kezdetben a Kolozs megyei pártnak volt a lapja, utána lett helyi napilap. Akkoriban nem létezett más napilap románul. Aztán Maiorescu beajánlott, és meghívott a főszerkesztő. Kezdttem ott írogatni, és 1948-ban befogadtak a szerkesztőségbe, és ott dolgoztam 1952-ig. Én mindvégig a kulturális sajtót vezettem, tehát könyvismertetés, színházkritika, irodalom közlése a lapban. De egy napilap volt, amelyiknek fő célja a párt politikai irányvonalát vinni. Akkor még egyetemi hallgató voltam. 1949 végén elküldtek Bukarestbe egy felső újságírói iskolába. Körülbelül háromnegyed évet tartott, egy gyorstalpaló iskola volt, ahol naponta 10 óra előadást és szemináriumot tartottak. Utána aztán visszakerültem a ?Lupta Ardealului?-hoz, és szerkesztőségi főtítkár voltam. A névváltoztatásom egybeesett az újságírással. Kezdetben a Vasile Grunea név egy újságírói álnév volt, utána aztán a hivatalos nevem is ez lett, de nem mondhatom, hogy erre valaki rákényszerített volna, mert akkor nem mondanék igazat. Addig a Gruber László nevet használtam, gyerekkoromban még Öcsinek is neveztek. Most is, akik abból az időből ismernek, nekik én vagyok az örökös Öcsi. Tudja a fene, miért pont Gruneát választottam.